

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2020/27 5.07.2020

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

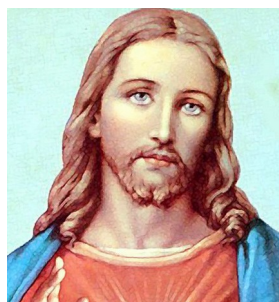
Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu.”

(Ps 145, 1)

Okres wakacji, czas dłuższych dni jest też dobrą okazją do rozmyślenia o Jezusie, medytowania Jego życia i nauki. Nie pozwólmy, by ten czas przeszedł nam tylko na jakimś ciągłym krzątaniu się i działaniu. Jezus mówi dziś do mnie i do Ciebie: „uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy”.

Spróbujmy też więcej czasu spędzić z tymi, którzy podobnie jak my codziennie starają się wielbić Boga swoim życiem. A dzięki tym spotkaniom światło Jezusa pomnoży się w nas i napełni nas pokój od Jezusa. ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Radość chrześcijanina płynie ze słuchania i przyjęcia Dobrej Nowiny o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. Kto wierzy w to orędzie wie, że nasze życie wypływa z miłości Boga Ojca.” (3.07) „Zło nigdy nie daje pokoju, najpierw przynosi rozgorączkowanie, a później pozostawia zgorzknienie. Głos Boga nie obiecuje nigdy radości tanim kosztem: zaprasza do wyjścia poza własne „ja”, aby znaleźć prawdziwe dobro, pokój.” (1.07) „Dziś odbywa się czwarta konferencja Unii Europejskiej i ONZ, której celem jest „wspieranie przyszłości Syrii i regionu”. Módlmy się w intencji tego spotkania, aby na pierwszym miejscu znalazło się dobro ludzi, którzy potrzebują żywności, opieki medycznej, szkół i pracy.” „Dziś wspominamy pierwszych męczenników Kościoła Rzymskiego. Przekazują nam oni dziedzictwo, które musimy pielęgnować i naśladować: Ewangelię miłości i miłosierdzia. Chryścijańscy męczennicy wszystkich czasów są mężczyznami i kobietami pokoju, pomimo prześladowań.” (30.06) „W uroczystość Apostołów Piotra i Pawła chcę podzielić się z wami dwoma słowami: jedność i prorocтво. Pan pyta każdego z nas: „Chcesz być budowniczym jedności? Czy chcesz być prorokiem mojego nieba na ziemi?” Znajdźmy odwagę, aby powiedzieć mu: „Tak, chcę tego!” „Jak Pan przemienił Szymona w Piotra, podobnie wzywa każdego z nas, byśmy stali się żywymi kamieniami, z których zbuduje Kościół i odnowioną ludzkość.” „Wyniosły Szaweł stał się Pawłem, co oznacza „małym”. Pan wstrząsnął nim: obalił w nim przekonanie o byciu człowiekiem religijnym i dobrym, aby uczynić

go swoim narzędziem.” „Dzisiaj jednoczymy się szczególnie z Patriarchatem ekumenicznym w Konstantynopolu. Piotr i Andrzej byli braćmi i my, kiedy to możliwe, wymieniamy wizyty braterskie z okazji ich świąt, aby podążać wspólnie do celu, który wskazuje Pan: pełnej jedności.” (29.06) „Jezus mówi: „Kto nie bierze swojego krzyża i nie idzie za Mną, nie jest Mnie godzien” (Mt 10, 38). Nie ma prawdziwej miłości bez krzyża, bez tej ceny, którą trzeba osobiście zapłacić. Niesiony z Jezusem, krzyż nie jest jednak przerażający, ponieważ On jest zawsze u naszego boku.” „Hojna wdzięczność Boga Ojca bierze pod uwagę nawet najmniejszy gest miłości i służby dla naszych braci i sióstr. Jezus uczy nas tego w #EwangeliaDnia (Mt 10:42).” „Zachęcam do modlitwy za mieszkańców Jemenu, zwłaszcza za dzieci, które cierpią z powodu niezwykle poważnego kryzysu humanitarnego. Jak również za tych, którzy ucierpieli w wyniku silnych powodzi na zachodniej Ukrainie.” (28.06)

Papieska intencja powszechna na lipiec 2020: Nasze rodziny

Módlmy się, aby dzisiejszym rodzinom towarzyszyły: miłość, szacunek oraz rada.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 14. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca o dar duchowej radości i uwolnienie z niewoli grzechu, które otworzy nas na wieczne szczęście.
2. Jutro będziemy obchodzili wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy, a w środę – św. Jana z Dukli, prezbitera. Natomiast w sobotę przypada święto św. Benedykta ,opata, Patrona Europy.
3. Za tydzień o 13:00 druga grupa dzieci, a kolejny tydzień później – trzecia, przystąpi do Pierwszej Komunii św. Módlmy się w tym czasie szczególnie za ich rodziny. Próby drugiej grupy odbędą się w we wtorek i czwartek o 18:45, a trzeciej – we wtorek o 16:50.
4. W najnowszym numerze *Niedzieli* polecamy artykuł „Niezbity dowód miłości” między innymi o tym, dlaczego w lipcu czcimy Krew Zbawiciela, a także tekst pt. „Co święci mówią Europie?” o ich wkładzie w oblicze naszego kontynentu.
5. W *Oblubieńcu* znajdziemy piękną katechezę Benedykta XVI o św. Benedykcie z Nursji.
6. Bóg zapłać tym, którzy w ubiegłym tygodniu zatroszczyli się o potrzeby kościoła parafialnego. Na renowację kościoła i bieżące potrzeby Zofia Chrzanowska i dwóch ofiarodawców anonimowych złożyło w sumie 600 zł. Anonimowy ofiarodawca złożył 1000 zł na ołtarz św. Jana Pawła II.
7. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Przemysław Strzelczyk z Wręcycy Małej i Kinga Mańka z Kalei. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
8. W ubiegłym tygodniu odszedł od nas do Ojca śp. Ryszard Dawidowicz z ul. Śląskiej, l. 62. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci.

Anglia największym centrum aborcyjnym Europy?

Elżbieta Sobolewska-Farbotko - Wielka Brytania (Radio Bobola)

Działacze z największej brytyjskiej organizacji aborcyjnej BPAS ogłosili plan przyjęcia ustawy o przemoc domowej poprzez wprowadzenie poprawek, które de facto unieważniają większość zapisów ustawy o aborcji. Proponowane przez nich poprawki zezwalają na przeprowadzenie aborcji na żądanie, z dowolnego powodu. Wejście w życie nowej ustawy oznaczałoby, że w Anglii i Walii nie ma żadnej ochrony dziecka, aż do 28 tygodnia jego życia. Włącznie z tym, że możliwe byłoby zabicie dziecka ze względu na jego płeć.

Jeśli ustawa z poprawkami zostanie przegłosowana w parlamencie usunie szereg gwarancji, chroniących zarówno kobiety, jak i nienarodzone dzieci. M.in. zniknie prawne ograniczenie co do miejsca, gdzie można dokonać aborcji. A to z kolei oznaczałoby trwałą legalizację tzw. „domowej aborcji”, przeprowadzanej za pomocą silnych środków farmakologicznych, po konsultacji z lekarzem on-line. Tzw. „aborcję DIY” wprowadzono w Anglii i Walii w pierwszych dniach pandemii koronawirusa, pod pretekstem ochrony życia kobiet. Konsekwencją tego kroku jest zwiększenie liczby kobiet, zmuszanych do aborcji.

Kolejny absurd to zniesienie prawnego wymogu okazania zgodnie brzmiącej opinii dwóch lekarzy, potwierdzających konieczność aborcji. I to nie lekarz przeprowadzałby aborcję, lecz asystenci opieki zdrowotnej, pielęgniarki i farmaceuci.

Głos w sprawie zabrał biskup John Sherrington – rzecznik episkopatu Anglii i Walii ds. ochrony życia, który apeluje do Brytyjczyków, aby pisali do swoich parlamentarzystów, wzywając ich do sprzeciwienia się poprawkom liberalizującym aborcję. Jak zauważył biskup Sherrington: przyjęcie tej poprawki skutkowałoby również usunięciem klauzul zawartych w ustawie o aborcji, które umożliwiają lekarzom odmowę przeprowadzenia aborcji ze względu na klauzulę sumienia. Przypomniał również, że działania brytyjskich aborcjonistów prowadzone są wbrew opinii publicznej. Sondaż przeprowadzony przez niezależny ośrodek Savanta ComRes wykazał, że tylko 1 procent kobiet chce liberalizacji obecnego prawa. Aż 70 procent pytanych opowiada się za zwiększeniem ochrony życia poczętego w Anglii i Walii.

Katecheza o św. Benedykcie Benedykt XVI, 9 kwietnia 2008 r.

Drody bracia i siostry!

Dzisiaj chciałbym mówić o św. Benedykcie, twórcy zachodniego monastycyzmu, a także patronie mojego pontyfikatu. Zacznę od słów św. Grzegorza Wielkiego, który tak pisze o św. Benedykcie: «Boży człowiek, który zasłynął na ziemi tak licznymi cudami, w nie mniejszym stopniu był ceniony za elokwencję, z jaką wykładał swoją naukę» (Dialogi, II, 36). Wielki papież napisał te słowa w 592 r. Święty mnich zmarł zaledwie 50 lat wcześniej i nadal żył w pamięci ludzi, a zwłaszcza członków kwitnącego, założonego przez niego zakonu. Św. Benedykt z Nursji swoim życiem i dziełem wywarł zasadniczy wpływ na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej. Najważniejszym

źródłem wiadomości o jego życiu jest II księga *Dialogów* św. Grzegorza Wielkiego. Nie jest to biografia w sensie klasycznym. Zgodnie z ideałami swojej epoki, św. Grzegorz na przykładzie konkretnego człowieka — właśnie św. Benedykta — chciał pokazać osiągnięcie szczytów kontemplacji, które jest możliwe dla człowieka zdającego się na Boga. Ukazuje nam zatem wzór życia ludzkiego jako dążenie do szczytu doskonałości. W swych *Dialogach* św. Grzegorz Wielki opowiada również o wielu cudach dokonanych przez tego świętego, i także w tym przypadku nie poprzestaje na opowiadaniu o czymś niezwykłym, ale pragnie pokazać, jak Bóg — napominając, pomagając, a także karząc — działa w konkretnych sytuacjach życia człowieka. Chce dowiedzieć, że Bóg nie jest jakąś zamierchłą hipotezą leżącą u początków świata, ale że jest On obecny w życiu człowieka, każdego człowieka.

Ta perspektywa «biografu» staje się zrozumiała również w świetle ogólnej sytuacji epoki: na przełomie V i VI w. światem wstrząsnął wielki kryzys wartości i instytucji, spowodowany upadkiem Cesarstwa Rzymskiego, najazdami nowych ludów i upadkiem obyczajów. Ukazując św. Benedykta jako «świetlistą gwiazdę», Grzegorz pragnął wskazać w tej trudnej sytuacji właśnie w tym mieście, w Rzymie, drogę wyjścia z «mrocznej nocy dziejów» (por. Jan Paweł II, *Insegnamenti*, II/1, 1979, s. 1158). Istotnie, dzieło świętego, a w szczególności jego Reguła, zrodziły, jak się okazało, prawdziwy ferment duchowy, który na przestrzeni wieków, sięgając poza granice jego ojczyzny i jego czasów, odmienił oblicze Europy i, po zburzeniu jedności politycznej, stworzonej przez Cesarstwo Rzymskie, doprowadził do powstania nowej jedności duchowej i kulturowej — wspólnoty wiary chrześcijańskiej, którą podzielały narody kontynentu. W ten właśnie sposób zrodziła się rzeczywistość, którą nazywamy «Europą».

Narodziny Benedykta datuje się na ok. 480 r. Jak mówi św. Grzegorz, pochodził ex provincia Nursiae — z okolic Nursji. Zamożni rodzice posłali go do Rzymu, by tam się kształcił. Jednakże Benedykt nie przebywał długo w Wiecznym Mieście. Jako wyjaśnienie, w pełni wiarygodne, Grzegorz podaje, że młodemu Benedyktowi nie podobał się styl życia wielu jego towarzyszy studiów, żyjących w sposób rozwiązły, i nie chciał popełniać tych samych błędów. Pragnął podobać się tylko Bogu — soli Deo placere desiderans (*Dialogi*, II, Prol. 1). Tak więc jeszcze przed zakończeniem nauki Benedykt opuścił Rzym i wybrał samotność pośród gór znajdujących się na wschód od Rzymu. Po początkowym pobycie w wiosce Efiide (dzisiaj Affile), gdzie przez pewien czas przebywał we «wspólnocie zakonnej» mnichów, został eremitą w pobliskim Subiaco. Żył tam przez trzy lata w całkowitej samotności w grocie, która od wczesnego Średniowiecza stała się «sercem» benedyktyńskiego klasztoru, zwanego Sacro Speco. Okres spędzony w Subiaco — czas samotności z Bogiem — był dla Benedykta czasem dojrzewania. Tutaj zmagął się z trzema podstawowymi pokusami, jakie czyhają na każdego człowieka, i musiał je przezwyciężyć: z pokusą autoafirmacji i postawienia samego siebie w centrum, pokusą zmysłowości i wreszcie z pokusą gniewu i zemsty. Benedykt był bowiem przekonany, że dopiero po przezwyciężeniu tych pokus będzie mógł innym głosić słowo, które będzie przydatne w ich potrzebach. Tak więc, gdy osiągnął pokój własnej duszy, mógł w pełni panować nad popędami własnego «ja» i tym samym zaprowadzać pokój wokół

siebie. Dopiero wtedy podjął decyzję o założeniu swoich pierwszych klasztorów w dolinie Anio w pobliżu Subiaco.

W 529 r. Benedykt opuścił Subiaco i osiadł na Monte Cassino. Niektórzy postrzegali tę zmianę miejsca jako ucieczkę przed intrygami zawistnego miejscowego duchownego. Jednak ta próba wyjaśnienia okazała się niezbyt przekonująca, ponieważ niespodziewana śmierć tegoż przeciwnika nie skłoniła Benedykta do powrotu (*Dialogi*, II, 8). W rzeczywistości decyzja ta była wynikiem wejścia w nowy etap wewnętrznego dojrzewania i życia monastycznego. Według Grzegorza Wielkiego, wyjście z odległej doliny Anio i udanie się na Monte Cassino — wzniesienie, które góruje nad rozległą otaczającą je równiną i widoczne jest z daleka — nabiera charakteru symbolicznego: życie monastyczne w ukryciu ma swój sens, ale klasztor odgrywa również rolę publiczną w życiu Kościoła i społeczeństwa — ma ukazywać wiarę jako życiową siłę. W istocie, Benedykt, który 21 marca 547 r. zakończył ziemski żywot, pozostawił dziedzictwo w postaci Reguły i założonej przez siebie rodziny benedyktyńskiej; przyniosło ono w następnych wiekach i dalej przynosi owoce na całym świecie.

W całej drugiej księdze *Dialogów* Grzegorz pokazuje nam, że życie św. Benedykta było zanurzone w modlitwie, stanowiącej fundament jego egzystencji. Bez modlitwy nie ma doświadczenia Boga. Jednak duchowość Benedykta nie sprowadza się do życia wewnętrznego, oderwanego od rzeczywistości. Pośród niepokoju i zamętu, panujących w jego epoce, żył pod okiem Boga i właśnie dlatego nigdy nie tracił z pola widzenia powinności życia codziennego oraz człowieka z jego konkretnymi potrzebami. Patrząc na Boga, pojął rzeczywistość człowieka i jego posłannictwo. W swojej Regule Benedykt określa życie monastyczne jako «szkołę służby Pańskiej» (Prol. 45) i prosi mnichów ze swej wspólnoty, aby «niczego nie przedkładali nad Dzieło Boże [czyli Boże Oficjum lub Liturgię Godzin]» (43, 3). Podkreśla jednak, że modlitwa jest przede wszystkim aktem słuchania (Prol. 9-11), który następnie powinien doprowadzić do konkretnego działania. Mówi, że «Pan oczekuje, byśmy każdego dnia odpowiadali czynami na Jego święte nauczanie» (Prol. 35). W ten sposób w życiu mnicha dochodzi do owocnej symbiozy działania i kontemplacji, «aby we wszystkim był uwielbiony Bóg» (57, 9). W przeciwieństwie do łatwej i egocentrycznej samorealizacji, tak często dziś wychwalanej, pierwszym i nieodwołalnym zadaniem ucznia św. Benedykta jest szczere poszukiwanie Boga (58, 7) na drodze wytyczonej przez pokornego i posłusznego Chrystusa (5, 13), nad którego miłość nie może on niczego przedkładać (4, 21; 72, 11), i właśnie w ten sposób, służąc drugiemu, staje się człowiekiem służby i pokoju. Praktykując posłuszeństwo z wiarą, ożywianą miłością (5, 2), mnich osiąga pokorę (5, 1), której Reguła poświęca cały rozdział (7). W ten sposób człowiek coraz bardziej upodabnia się do Chrystusa i osiąga prawdziwą samorealizację jako istota stworzona na obraz i podobieństwo Boga.

Posłuszeństwu ucznia powinna odpowiadać mądrość opata, który w klasztorze «zastępuje Chrystusa» (2, 2; 63, 13). Jego postać, odznaczającą się duchowym pięknem i obciążoną niełatwym zadaniem — opis ten znajdujemy przede wszystkim w drugim rozdziale Reguły — można uznać za autoportret Benedykta, ponieważ —

jak pisze Grzegorz Wielki — «Święty bynajmniej nie mógł uczyć czegoś odmiennego od tego, czym sam żył» (*Dialogi*, II, 36). Opat powinien być jednocześnie czułym ojcem i surowym nauczycielem (2, 24), a także prawdziwym wychowawcą. Powinien być nieugięty wobec wad, jednak przede wszystkim ma naśladować czułość Dobrego Pasterza (27, 8), «raczej pomagać, niż panować» (64, 8), «zwracać uwagę bardziej poprzez fakty niż słowa na to wszystko, co jest dobre i święte», oraz «ukazywać Boże przykazania na własnym przykładzie» (2, 12). Aby móc decydować w sposób odpowiedzialny, również opat powinien słuchać «rady braci» (3, 2), ponieważ «Bóg często objawia najmłodszemu najlepsze rozwiązanie» (3, 3). To zalecenie powoduje, że Reguła, napisana niemal przed piętnastu wiekami, jest zadziwiająco nowoczesna! Człowiek piastujący funkcję publiczną, nawet o mniejszym znaczeniu, zawsze powinien umieć również słuchać i uczyć się na podstawie tego, co słyszy.

Benedykt określa Regułę jako «minimum wyznaczone tylko na początek» (73, 8). W rzeczywistości jednak zawiera ona pożyteczne wskazówki nie tylko dla mnichów, ale również dla wszystkich szukających przewodnika na drodze do Boga. Ze względu na swe umiarkowanie, humanizm i trzeźwe rozróżnianie rzeczy istotnych od drugorzędnych w życiu duchowym, zachowała ona swą oświecającą moc aż do naszych czasów. Paweł VI, ogłaszając św. Benedykta patronem Europy 24 października 1964 r., chciał wyrazić uznanie dla wielkiego dzieła, jakiego dzięki Regule dokonał ten święty w zakresie kształtowania cywilizacji i kultury europejskiej. Dzisiaj Europa, która dopiero co przeżyła stulecie głęboko naznaczone ranami dwóch wojen światowych i upadek wielkich ideologii, które okazały się tragicznymi utopiami, szuka własnej tożsamości. Dla stworzenia nowej i trwałej jedności ważne są niewątpliwie narzędzia polityczne, ekonomiczne i prawne, ale trzeba również doprowadzić do odnowy etycznej i duchowej, sięgającej chrześcijańskich korzeni tego kontynentu, w przeciwnym razie odbudowanie Europy nie będzie możliwe. Bez tych życiodajnych soków człowiekowi wciąż grozi niebezpieczeństwo, że ulegnie starej pokusie zbawienia się własnymi siłami. Jak powiedział Papież Jan Paweł II, jest to utopia, która w Europie XX w. na różne sposoby powodowała «bezprecedensowy regres w powikłanych dziejach ludzkości» (*Insegnamenti*, XIII/1, 1990, s. 58). Zabiegając o prawdziwy postęp, kierujemy się również dzisiaj Regułą św. Benedykta, widząc w niej światło na naszej drodze. Wielki mnich pozostaje prawdziwym mistrzem, a w jego szkole możemy nauczyć się sztuki życia prawdziwym humanizmem.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 5.07 – XIV Niedziela w Ciągu Roku

7:00 Wypominki

7:30 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 † Marcina (17 r.) i Władysławę Gębusiów, Kazimierza Paludkiewicza

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Miłosza Kostrzewy, jego rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.

O Boże błogosławieństwo dla Zofii Krysińskiej, jej rodziców
i chrzestnych z okazji chrztu św.

O Boże błogosławieństwo dla Juliusza Skawińskiego z okazji 1.urodzin

17:00 † Edwarda Kulę od przyjaciół rodziny

Poniedziałek 6.07 – wspomn. bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy

18:00 † Leona i Józefę Lamików (25 r.), Edwarda i Zdzisława Lamik, Elżbietę
i Jana Pisulów, Aleksandra Krysiaka, Annę Kasprzyk, Józefę Różańską

Wtorek 7.06

16:30 O Boże błogosławieństwo dla Waldemara Jasnosa z okazji 80. urodzin

18:00 † Andrzeja Trzepizura od chrześnicy Liliany z rodziną

Środa 8.07 – wspomnienie św. Jana z Dukli, prezbitera

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny
i Służbę Zdrowia
- 3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy
- 5.) O dobre przygotowanie dzieci do Pierwszej Komunii św.
- 6.) † Józefa (r.) i Marię Raczyńskich, Zofię, Bronisława i Stefana Sikorów,
Urszulę Głąb, Wacława Kuca, Zdzisława Gajowczyka
- 7.) † Waldemara Pawelaka od rodziców
- 8.) † Czesławę (10 r.) i Ludwika Gębusiów, Stanisława Chudego, Witolda
Sosneckiego oraz zmarłych z rodziny Ogłazów
- 9.) † Jana Paruzela(6 r.), Eleonorę i Antoniego Paruzelów, Teodorę
i Stanisława Hadrianów
- 10.) † Jana Kluczniaka (10 r.), Józefę Janik (15 r.)
- 11.) † Krystynę i Mieczysława Lisieckich, Teresę Supernak

Czwartek 9.07

18:00 † Helenę (1 r.), Stanisława, Katarzynę i Bolesława Sygudów, Teresę
i Mariannę Krysiak, Franciszka i Cecylię Gałów, Henrykę i Stanisława
Kobyłkiewiczów

Piątek 10.07

18:00 † Eugeniusza Skędę, Mariana Hamelę, Wiesława Flaka, Stanisławę,
Stefana, Marię i Zdzisława Ściubidłów oraz zmarłych z rodziny
Pawelaków i Skędów

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)

Sobota 11.07 – święto św. Benedykta ,opata, Patrona Europy

9:00 † Adelę Suchanek od rodziny Kowal i Kluczny

18:00 † Piotra Janika (20 r.), Daniela Chrzęstka, Janinę i Józefa Kubatów

Niedziela 12.07 – XV Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Andrzeja Trzepizura od rodziny Kowaszów z Kalei

10:00 † Mariannę (r.) i Stanisława Pilarzów, Antoninę i Jana Ogłązów, Zbigniewa Sabat

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Lucjana Waseli, jego rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.

O Boże błogosławieństwo dla Wiesławy Oziębały od męża i dzieci z rodzinami z okazji 60. urodzin

13:00 **Pierwsza Komunia Święta – 2. grupa**

17:00 † Ks. Grzegorza Ułamka (15 r.), Bronisława i Natalię Ułamków, Józefa i Annę Kubatów

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Koło misyjne dzieci – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881